

La lluita antiterrorista, qüestionada

La pacificació d'Euskadi, amb greus incidents com els d'aquests dies, penja d'un fil.

Josep M. Sanmartí (Madrid)

L'actual govern socialista no havia passat mai un tràngol tan difícil i explosiu com el que l'ha amenaçat durant més de quinze dies arran de la desaparició de Mikel Zabalza. Les primeres informacions oficials (i provisionals) que semblen abonar la versió de les autoritats estatals han desactivat en part un escàndol descomunal, que hauria d'haver compromès l'estabilitat del gabinet i, potser, la d'importants institucions i organismes del sistema polític espanyol. De qualsevol manera, l'afer ha plantejat des del primer moment tantes qüestions polítiques i tan greus, al marge de les incògnites relacionades directament amb el fet, que difícilment es podrà tancar sense repercussions remarcables.

La primera evidència palesada per la mort de Mikel Zabalza és l'existència a Euskadi d'una guerra bruta interna derivada o motivada per la lluita antiterrorista, i de la qual la població civil basca és la víctima. Es demostrin o no els fets, la història de

Mikel Zabalza.

Mikel Zabalza és una sòrdida narració de detencions estranyes, d'acusacions múltiples de tortura, de mentides i de calúmnies, de manipulacions, de morts inútils, etc., que al capdavant formen encara el trist rerefons de la situació basca. Més d'un ha sostingut aquests dies que tot això és possible perquè hi ha una legislació antiterrorista que ho permet i perquè el poder central continua sense controlar alguns racons de l'aparell policíac. És clara la necessitat de revisar o simplement de derogar la llei antiterrorista de 1984, i així ho ha plantejat el congrés de diputats Juan Maria Bandrés.

Esclats dramàtics com aquest demostren també sovint que la pacificació del País Basc penja excessivament d'un fil. Els èxits policíacs en la repressió del terrorisme etarra no són suficients, perquè no estan acompanyats d'una acció política en profunditat. La timidesa de les iniciatives governamentals i la marginació que sofreix el govern basc en el procés pacificador fa que un sol incident, encara que sigui tan greu com aquest, comprometi de colp tota una tasca realitzada amb massa vacil·lacions i errors polítics. D'altra banda, polèmiques com aquesta són funestes per a la credibilitat exterior de la democràcia espanyola, ja molt qüestionada pels organismes internacionals de defensa dels drets de l'home.

El cas Zabalza ha demostrat també la incapacitat del govern central d'obrir una investigació a fons pel seu compte i de resoldre les qüestions polítiques implicades. No és la primera vegada que es deixa tot en mans dels jutges, i ja se sap que la justícia per definició i per manca de mitjans és lenta a l'hora d'esbrinar la veritat, i hi ha coses sobre les quals no té perquè pronunciar-se, no pot fer-ho. Correspon al govern investigar amb els seus mitjans propis i establir les responsabilitats que corresponguin, després d'aclarir-ne els aspectes discutibles.

Cal subratllar, finalment, la inhibició de l'oposició conservadora, de la Coalició Popular, en el moment de demanar-ne explicacions, informacions i responsabilitats. □

JA SÓN A LA VENDA LES ÚLTIMES NOVETATS DE LA SAFOR

**CENTRE D'ESTUDIS
I INVESTIGACIONS
COMARCALS
ALFONS EL VELL**